

Kao prvo, u točkama 52. do 58. pobijane presude Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio da javne kockarnice nisu imale koristi od plaćanja manjeg nameta na cijenu ulaznice za svakog gosta na osnovi sporne mjere, s obzirom na to da su plaćeni iznosi odgovarali 80 % cijena ulaznica, nameta koji su se prikupljali od javnih i privatnih kockarnica.

Kao drugo, u točkama 59. do 68. pobijane presude Opći je sud povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio da nije dovoljno da Komisija pogodnost koja proizlazi iz sporne mjere ocijeni kao *de iure* izravnu poreznu diskriminaciju, već je Komisija morala utemeljiti zaključak o postojanju pogodnosti na ekonomskoj analizi posljedica sporne mjere.

Kao treće, u točkama 74. do 80. pobijane presude Opći sud je povrijedio članak 107. stavak 1. UFEU-a time što je zaključio, s jedne strane, da praksa besplatnog ulaza ne može povećati pogodnost sporne mjere jer se takvom mjera nije stvorila pogodnost i, s druge strane, da je Komisija morala dokazati, kako bi se prihvatio takav argument, da je u praksi broj odobrenih besplatnih ulaza bio pretjerano visok u odnosu na ciljeve grčkog zakonodavstva koje je omogućilo takvu praksu, što je za posljedicu imalo povredu uvjeta propisanih predmetnim nacionalnim zakonodavstvom.

**Žalba koju je 24. studenoga 2014. podnio Vadzim Ipatau protiv presude Općeg suda (prvo vijeće)
donesene 23. rujna 2014. u predmetu T-646/11, Ipatau protiv Vijeća**

(Predmet C-535/14 P)

(2015/C 026/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vadzim Ipatau (zastupnik: M. Michalauskas, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

- Poništiti presudu Općeg suda od 23. rujna 2014. (predmet T-646/11);
- konačno odlučiti o sporu ili vratiti predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naložiti Vijeću snošenje troškova, uključujući troškove postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi četiri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.

Kao prvo, žalitelj smatra da je Opći sud povrijedio pravo na djelotvornu sudsku zaštitu ne priznajući suspenzivni učinak podnošenju zahtjeva za pružanje pravne pomoći u roku predviđenom za podnošenje tužbe za poništenje osporavane odluke.

Kao drugo, on prigovara da je Opći sud povrijedio prava na obranu. Naime, Opći sud je presudio da Vijeće nije bilo dužno obznanimi žalitelju elemente uzete u obzir niti mu dati mogućnost da bude saslušan prije usvajanja Odluke 2012/642/ZVSP⁽¹⁾ i Provedbene uredbe br. 1017/2012⁽²⁾.

Kao treće, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava ocijenivši da su razlozi predviđeni u spornim aktima dovoljni.

Konačno, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava ocijenivši da sporni akti nisu bili neproporcionalni.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2012/642/ZVSP od 15. listopada 2012. o mjerama ograničavanja protiv Bjelarus (SL L 285, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 10., str.257.).
- ⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1017/2012 od 6. studenoga 2012. o provedbi članka 8.a stavka 1. Uredbe (EZ) br. 765/2006 o mjerama ograničavanja u odnosu na Bjelarus (SL L 307, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 11., str. 209.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. studenoga 2014. uputio Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Španjolska) – Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García protiv Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Predmet C-539/14)

(2015/C 026/25)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Castellón

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Juan Carlos Sánchez Morcillo i María del Carmen Abril García

Druga stranka u postupku: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavak 1. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾, u vezi s člankom 47. te člankom 34. stavcima 3. i 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽²⁾, tumačiti tako da mu je protivno postupovno pravilo koje, poput članka 695. stavka 4. španjolskog Zakona o građanskom postupku (Ley de Enjuiciamiento Civil), uređujući pitanje žalbe protiv odluke o prigovoru na ovrhu na stvarima na kojima je osnovano založno pravo, dopušta isključivo žalbu na rješenja o obustavi ovrhe, o neprimjenjivanju nepoštenog ugovornog uvjeta ili o odbijanju prigovora koji se odnosi na nepoštenost ugovornog uvjeta, što za izravnu posljedicu ima to da trgovac ovrhovoditelj raspolaže s više mogućnosti za žalbu nego li potrošač ovršenik?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

⁽²⁾ (SL 2000, C 364, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

Žalba koju je 26. rujna 2014. podnio DK Recycling und Roheisen GmbH protiv presude Općeg suda (peto vijeće) donesene 27. studenoga 2014. u predmetu T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: DK Recycling und Roheisen GmbH (zastupnici: S. Altenschmidt i P.-A. Schütter, *Rechtsanwälte*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtjeva da

- ukine presudu Općeg suda od 26. rujna 2014. u predmetu T-630/13, u dijelu u kojem se u točki 2. izreke tužba u preostalom dijelu odbija;